

[Refutation of Heathen Arguments.]

யேசுமத பரிசார நிக்கிரகம்.

மதவபிமானமென்னும் அஞ்ஞானமும், கல்வியும் தமென்னும் விபித்தமகொண்டிருக்கிற சிலர் யேசுமத பரிசார நடவடிக்கையைக் கண்டறிந்து அவர் அளித்த செய்தி வேதநூலுக்கும் விசேஷமாகவும் ஏழும்பிப் பரிசுத்த வேதாகமத்தையும் போய்வேதமென்றும், அது குறிக்க வேலணத்த அடிப்பேறென்றுகூறி ஞானத்தும்பியென்று நாமுக்குட்பட்ட வேதநூல்களையாம் அஞ்ஞானம் கும்பிகளையும் வேறுவேறு கல்விகளையுஞ் செய்தார்கள். அப்பல்லிவானருடைய தூசாரத்திக்குத் தேவன்சொல்லுகிற கண்டணை - அப்போதெல்லாம் ௫, ௩௩ - நகர அல்லையான: அதை அவர்கள் கேட்டுப் பிழந்த முற்கண்ட மடைந்து அவர்களைக் கொல்ல செய்யப்பட்டிருக்கிற போசனபண்ணினார்கள். அப்போதுதான் எல்லாச் சனங்களிலும் கணம்பெற்றுக்கொண்ட வேதசாஸ்திரியாகிய கமரலிவன் எண்ணப்பட்ட பரிசேயாருடைய பெரிய சங்கத்தாருக்குள்ளே எழுந்திருந்து அப்போதெல்லாம் சற்றுநேரம் வெளிசேவ கோண்டி போகச்சொல்லிச் சங்கத்தாருடனே கோன்னதாவது, இரேபவேலே, நீங்கள் அந்நமக்கருவியுச் செய்ய நிறைக்கிறதைக்குறித்து எச்சரிக்கையாயிருப்பீர்களாக. இந்த நாட்களுக்குள்ளே யேசுமத அன்புமேழும்பித் தன்னம்பிக்கையுடனேயே தேவன் சொல்லி ஏறத்தவரம் நானாறுபேர் தன்னையடுத்திக்கொள்ளும்படிசெய்து பின்பு அறிக்கப்பட்டார். அவ்வாறு நம்பியிருந்து அவரைக்கொல்லும்படி யிட்டார்கள். அவர்களுக்குப் பின்பு குடிமீட்டிப்புகச் செய்யப்பட்ட நாட்களிலே கல்வையாகிய யூதா மும்பி அநேக சனங்களைத் தன்னகங்கிட்டுள்ளார். அவனுக்கு இரேபவேலே, அவனை நம்பியிருந்து அவனைவருச் சித்தமடிக்கப்பட்டார்கள். ஆரம்பமுடையே நாணுங்களுக்குச் சொல்லுகிறதென்னவென்று, இந்த மனிதர்களுடைய யோசனை அல்லது இவர்களுடைய சிந்தனை மனிதரால் உண்டானதற்கு ல் அது ஒழிக்கப்படும். அது பரபரையுண்டானதற்கு ல் அதற்குள் ஒழித்துப்போடும்படிக்கள்; ஆதலால் நீங்கள் பரபரையுடைய போரிசெய்கிறவர்களாய்க் காணப்பட்டாடிக்க இவர்களுக்கு ஒன்று செய்யாமல் இவர்களை விடுங்கள் என்றார்.

மேற்புக யேசுமதவருக்குப் பரிசேயாருடைய ஞானத்திற்கும்பெறவே, அவருக்குச்சொல்லியே அஞ்ஞானத்தின் ஆரம்பமென்று கொள்ளலாம். இதுவும் நிகழ், கோளில்போறியிரு தணயிலவேலே என்னதற்கான துணைவன்காந்தவால், என்ற குறளிலே பரிசாரப்பட்டதற்கு கண்ணும், தேவமடைபட்டத செலியும் பரிசாரப்பட்டதற்குமேலே கண்ணை வைக்காத தலையாயிருக்கிறதென்று சொல்லியிருப்பதிலும் அவருக்குத் தயிர்நாக சுவைகளை ருசிச் செய்து உணர்வுற நாவென்று சொல்லலாம். அப்படியிருக்க அவரை இடித்துத்தள்ளித் தா அறுகலை உண்டாக்கலாம். அவருக்குச் சிறிதும் மலர் களை உண்டாக்க விரும்புகிற நாம், பத்தர்களின் நாவென்றும், தேவனுடைய தத்துவங்களை முற்றும் அறிந்தும் அவருடைய மகிழ்ச்சியைக் குறைப்போமென்ற தன்னித அவர்களுடைய மனம் பரிசாரி மனம் என்றும் கோள்ளவேண்டாம். இப்படித் தேவதூதரான செய்யத் தணைந்தவர்கள் ஆரோனிலும், அவர்கள் இடிப்புப் படுத்த தேவனுடைய நாமத்துக்கென்று தெய்வபத்திரம் போன்றையுண்டு, வல்லித்ததை உபநித்த, கல்வியைக் கற்றுப் புலவர்களானவர்கள். இதற்குச்சார்பி இவர்களுடைய பரிசாரிகள் முடிந்தவரே. எங்கென்றென்றிருக்கு முய்யுண்டா முய்யில்லைச் செய்கின்றன்கொன்ற மகந்தென்றார்.

மேற்புத்தி வந்தவர்கள் சிறிந்தமயக் குறமார் கார்பரிசாரவருக்கு கூறுகிறார்கள். இந்தவந்தவர்களுடைய குசுமதி அப்பாதிசிகள் கொடுத்த அறிவுதலை வந்ததோ, இவர்கள் பரிசாரிகள் வாயாய் வந்ததோ? இவர்களுக்கு வானசாத்திரம், புலவசாத்திரம், கணிதசாத்திரம் முதலிய சாத்திரங்களாகக் கற்பித்தவரார்? இவர்களுக்குத் தயிழ், இக்கீலிஸ், நாகம் முதலிய பாணங்களைக் கற்பித்தவரார்? இவர்களுக்கு இப்பாணங்களைக் கற்பித்ததற்குப் புத்தகங்களைக் கொடுத்தவரார்? இவர்களுக்கு இந்நூல்களையே தேவங்களைக் காண்பித்தவரார்? இவர்கள் பித்தகங்களோ? கல்வியிலும், விபேகத்திலும், நீதிசாத்திரங்களிலும், மற்ற

அறிவுகளிலும் மகா மேனையுள்ள இங்கிலீசுத் தரைமார் மதியற்றவர்களுடைய எண்ணுதலும் நம் மையோ பரிசாரிகளாகையோ?

வெ. மீ. நீதிநீர் பாதிசிகள் எனக் கூறுகிறார். - அவர்கள் சிட்டிகரை விட்டுச் சிட்டிகையை வணங்குகிறவர்களுமல்ல; தருமத்தவர்பி பிதாமாதாவை அவமதிக்கிறவர்களும்ல்ல; முத்தோர்மேற் கல்லெறிகிறவர்களும்ல்ல; பிதாமாதாவையே மாணத்ததை விரும்புகிறவர்களும்ல்ல; பாஸ்திரிகமனம் பண்ணுகிறவர்களும்ல்ல; யோஸ்திரிகசோல்லுகிறவர்களும்ல்ல; பிறர்மேற்கு அபகரிக்கிறவர்களும்ல்ல; மதுபூசனம்ல்ல; தம்மனையானதும் தாய்மணக்கற்றுப் பிறர்மணக்கேடும்பேணும்மல்ல; இத்தகை நீதித்தலை நம்மிடத்திலே அவர் தம்மிடத்திலே அறிவுடைய நம்மர் சொல்லட்டும்.

நவது. கோடிய வஞ்சகமிக்க திட்டநார் முன் குறித்தேழிவைத்த தீயகட விவிலியநூலனைக் கூறுகிறார். சத்தியவேதநூலு ஸ்தாபித்தவர்களுக்கு விசேஷமாக எதிரிகள் எழும்பி அவர்வள நியாய சனத்தையும் வேதசங்கீதத்தக்கும் முன்பாகக் கொண்டேயும் அவர்களுக்கு குற்றம்பாரிக்கத்த தணைந்தபோது, இவர்கள் நாசுமத்தாருடைய மாரக்கத்தவர்களை குற்றத்தைப் பாரிக்கத் தெண்டித்தேவல்லவாம் இவர்கள் துட்டென்று யாதெருவர்க்குச் சொல்லவில்லை. அப்படியிருக்க, அவர்களைத் துட்டென்று உரைத்தவர்களை இவர்கள் எல்லாவுட்பெற்றார்கள்.

மேலும் பழையவழிபடிக்கையை மோசேயுடன் பண்டைய ஆறவதுசூத்ர சனங்களுக்குமேற்பட்டதொகையான சனங்களுக்குள்ளிருக்கையில்தேவனருள்பெற்று அவர்களுக்கு அப்படித்தான். அவர்களும் அது தேவவாகுபகன அங்ககாத்துக் கொண்டு இந்நாளையவர்க்கும் அருகாத்துவருக்குள்ளாக. அப்படியே மற்ற இத்தகையவர்களும், சங்கீதங்களையும், தீர்க்கதருச் சனங்களையும் ஆக்கியோர் தேவ அருப்பெற்றுச் செய்தவர்களுக்காக காலத்திலிருந்து யூதசனங்கள் யாவரும் சாதனசாத்திரம் கருடனென்கே சாத்திரத்தை, குறித்த வித்துவான்கள் அலகுசொல்லும் பெற்றுவருகே? போய்ச்சத்தியம் பண்ணின வேதவியாராட்டத்திலோ? விவிலியவை கூடவிலிய என்று சொல்லவந்தது தங்கள் பரிசாரங்களப்போல நல்லனவரித்து நலைகையமாற்றி இல்லாதமுக்கமனலேத்தேக்க கூறுத்தாலோ?

சவது. நாடுதேறும் கூறிப் பிழைத்திட நிறைந்து எனக் கூறுகிறார், இது மெய்யோ? இவர் நாட்டவருள் அவர்க்குக்கொப்பிழைப்புட்டார். அவர்கள் இவர்க்கும் பிறர்க்கும் பிழைப்புட்டாரென உலகத்து சொல்ல விடுவரன் சொல்லுகிறார். மேலும் இவர் தம் நாட்டவர்களைத்தே பவபொருள் கவர்ந்தே எனக் கூறுகிறார். அவர் நாட்டவர் இவர் நாட்டவருடைய மனத்தினதையும் அச்சிறத்தையுங்கண்டு தம் பெருமையிட்டார்களோ? அல்லது பாதிர்களுடைய இல்லாமையைக்கண்டு அவர்களுக்குப் பிழைப்புட்ட விருப்பிக்கொடுத்தாரா? பாதிசிகள் நயித்தும் கொடுத்தேயாகும் தங்களுக்குள் வைத்துக் கொடுத்தாரே. அதைவிட்டுப் பாதிர்களுக்கும் தங்கள் பணங்களையும் இவர்களுக்குக் கணுப்பினதே இவர்களுக்குப்பெறக்கொள்ளியித்தகாரணப்பதைப் படுத்த திறய்க்கூடாத முடித்தலும் எங்கள் நாவலர்களும் பாவலர்களும் பிடித்தவரே. இவர்களைப் படுத்தியுக்கூடாத முடித்தவரானும் நீங்கவே அவர்கள் இவர்க்குக் கணுப்பினதாரே. இதை இன்னுமறியார்கள். ஈதரியாதார் மற்றதற்காரார்.

வெது. சிலசத்திரங்களைக்கூறுகிறார். இவர்கள் சொல்லுவதென்னோ? சிறித்தமர்க்குத்தெய்வப்பட்டவர்க்கும் சித்தமே? குறித்த விதாஷங்களுக்கு இலக்கணங்களையும் ஆகமசாத்திர புராணங்களையும் குறித்தவர்கள் சித்தமாவும் கற்பிக்கப்பட்ட இவர்கள் பதவுக்களோ? இவ்வாறுகளுக்குச் சகலவித கல்விகளையுங்காண்பித்தகொடுத்தவர்கள். சே. நயிற்றையு, பி. பெர்சீவல் ஐயர், தா. பூரையர் முதலிய வர்களுடைய அறிவையும், அவர்களிடத்திற் கற்று கையாறியிருப்பினவ முதலிய மாணக்கருடைய அறிவையும் இவர்கள் அறிவோடு ஒத்தபரிசாரத்தார் இவர்கள் அன்னத்தின் முன்னே நிற்கக் காணாமலும், நெல்லுக்குக்காண்பி பதாரகவும் எண்ணப்பட்டவர்களே. இதை உலகறியும். மேலும் மனுஷ

ரைப் பவபொருள் கொடுத்திருந்தே பாழ் நாகிலும் க்க எனக் கூறுகிறார்கள். இயேசு இதுவென்னவாய்மதம். சத்தியவேதத்தருமாரும், உயர்ந்தமத அது சார்புகற்றுத் தங்கள் பணங்களையும் விசேஷமாகயோ கு செலவிடும் தம்பிரானுக்கு லயோமனசெய்து ஆத்தமர்க்களை அசத்தியத்திலுட்படுத்த நகத்திலும் விழுத்தத்தணைவிதிலும் அவர்களுக்கு வரும் பெறென்ன? அவர்கள் இவர்களைப்போல உண்மைப் பாடகரல்ல; தெய்வதாரோகள்ளல்ல; நகத்துக்கெடு சாதகர்களல்ல. இதை யாருமறியார். முதலாம் கல்வித் தருமொழி முடிவுபெற்றது. இவ்வாறும், சன்வணகன்ருடன், யிருகமுத்திச் செய்தவார் மருகன்.

[Hindu Notices of Creation.]

சிருட்டிப்பைக்குறித்து இந்துக்களுக்குள்ளே எரிநுக்கிழ கருத்து.

பதிசாஸ்திரத்தைக் கற்றுக்கொண்ட சில மாணுக்கர்களுக்குச் சிருஷ்ட கத்தாவைக்கறித்தச் சிருஷ்டமார் தாமே திருவாய்மலர்ந்தருளிய பெருமாமத்தைக்கொண்டு பலகாலும் விரிவாய் உபதேசித்த பின்பு, பெருமாமத்திலே சொல்லியிருப்பவர்களைவிட இந்துக்களாகிய நீங்கள் சிருஷ்ட கித்தியத்தைக் குறித்து என்ன அறிந்திருக்கிறீர்கள் என்று வினாவினோம்.

இவ்வினாவுக்கு விடைகொடுப்பவர்களுக்கு உதவியாக அதை இரண்டு பிரிவுக்களாம்.

க. தயிற்றுநகரிலே சிருஷ்ட கித்தியத்தைக் குறித்து என்ன தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

உ. சமஸ்கிருத நூல்களிலே சிருஷ்ட கித்தியத்தைக் குறித்து என்ன தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வினாவிட வினாவுக்குள்ளே முதல் வினாவுக்கு விடைகொடுப்பது தயிழ் வல்லோர்களுக்கே உரியவையென்றெண்ணி, இதைவிட்டு இரண்டாம் வினாவுக்கு விடைகொடுக்க நாம் அறிந்தாமத்திற்கு சொல்லத்தணைக்கிறோம். சிருஷ்ட கித்தியத்தைக் குறித்துப் பூர்வீக சமஸ்கிருத நூல்கள் என்ன சொல்லுகின்றன.

இக்கீலிசும் தயிழையும் அச்சுப்பட்டவைசம்பட்டமூதரம் மனுநீசியாலும் எங்கள் சைவசம் இரந்தபாயல் அறையும், நாறுவேதங்களிலும், மிகுத்தங்களிலும், மற்றுமு சமஸ்கிருத உசித் நூல்களிலும் இருந்தேத்தே திரட்டிப் பொழிப்பாகக் கருத்தவர்களே கீர்லிபுத்தக சங்கத்தாரால் இக்கீசர் பரிசீலிதம் பண்பாட்டிட ஒரு வேகுமதிப் பிப்பர்த்தபையும் வாசித்துப் பார்த்தோம். இந்த வேகுமதிப் பரிசீலிதத்திலே கண்ட பொழிப்பைக்கொண்ட விசேஷமாய்க் கவனிக்கத் தகுந்த இரண்டு காரியங்களைச் சொல்லுகிறோம். அவையாவன: க. நாறுவேதங்களுள் முதல் மூன்றுவேதங்களிலும் இருந்தேத்தே எழுதப்பட்டிருக்கின்ற மேற்கோள்களில் மேதேசியினது ஆகமத்தோடு தெளிவுபடுத்தியோமும் இணக்கின்ற அநேக காரியங்கள் இருக்கிறபடியால், போருத் சத்தியங்களும் அவற்றுட்படுத்தாத சி.கீசர்வெணவென நாறுவேதங்களுள் விசேஷமாய் முதல் மூன்று வேதங்களும் பூர்வீகத்திலே உண்டேயுடையவென்றும், நோவால்விருத்த வேதிய சந்தியவியாயும் பொழிபட்ட சிருஷ்ட சங்கீதமையக் குறித்த ஐதிக அறிவு மயங்கி மறியப்போவதற்கு முன்னே அவை ஏறதப்பட்டனவே என்றும் அறியலாம். உ. இந்த மேற்கோள்களில் சிறிப்புக்கிட மாணவையென்ற ஒன்றற்கொன்ற ருரூப விதார்த்தங்களும் இருக்கின்றபடியால், இவற்றுடன் உண்மையான சிருஷ்ட சந்தியங்கள்கொள்ளப்படுதல் ஆகையால் இவை நோவாலியினது திறக்கத்தார் பெறப்பட்டனவல்லவேன்பது வெளிப்படை. இவை வேறானேக சாதிக்களினது கட்டுக்களைக்குச் சாணாமனைகை. இவற்றுடைய மேய்வேதாமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சிருஷ்ட சங்கீதமைய முக்கிய விசேஷங்கள்க் காணப்படுகின்றபடியால், இவற்றுடைய மேதேசியினது சங்கீத மிகுதியும் உறுதிப்பட்டன அடைகின்றன. வெகுமதிப் பரிசீலிதத்திலே எழுதப்பட்டிருக்கிற முதலாம் இருக்குவேதத்திலே சொல்லப்பட்டிருப்பது.

ஆதியில் சமஸ்கிருத சிவமயமாயிருக்கது. அந் வஸ்துவைவிட வேறு சார்புகள் இருக்கவில்லை. உலகவகளைச் சிருஷ்டக் அவர்கள் சித்தவ

உண்டபட்டது. அதினால் ஈனலித் தலகங்களும் சலம், ஓளி, சீவசெந்து முதலியவைகளுள் சிறவுட்க்கப்பட்டன. இவை உலகங்களாகையால் இனிப் பூமிபாவர்களாகச் சிறவுட்புடையோமீன்செய்வனின் சலத்திலிருந்து புருடன் ஈன்ற சாரியைத் தோற்றுவித்தார். அவனை அங்கோக்கித் தியானிக்க அவனுக்கு அண்டபாறியான வாயும், வாயிலிருந்து வாக்கும், வாக்கிலிருந்து அக்கினியுள் தோன்றின. அவனுக்குப் பூயன்புட அதிலிருந்து சபாசமும், சபாசத்திலிருந்து வாயுவுட்கோன்றின. கண்கள் திறந்தன; கண்களிலிருந்து பார்வையும், பார்வையையுட்கு அத்திதியணுள் தோன்றின. காதுவிற்குநது; காதுவிலிருந்து கேள்வியும், கேள்வியிலிருந்து ஆசாசுருள் தோன்றின. தோல் விசாலித்தது; தோலிலிருந்து மயிர், மயிரிலிருந்து பூலும் பூண்டும், விரட்சுமூள் தோன்றின. நெஞ்சு வெளிப்பட்டது; நெஞ்சிலிருந்து மனமும், மனதிலிருந்து சந்திரனுள் தோன்றின. நாடி வெடித்தது; நாடியிலிருந்து நுஞ்சுகையும், நுஞ்சுகையிலிருந்து மரணமூள் தோன்றின. இவ்வகமுண்டானது; இவ்வகமுண்டிலிருந்து விரும்பும், விழும்விலிருந்து சலமும் தோன்றின. எண்ணியல்பு இவனிருப்பதெப்படியென்று சாபாத்தமாவாகிய அவர் உணர் அதுவுட்கு புதுத்துப்படி போசித்து அவனுடைய தலையையும் கிளித்துக்கொண்டு கோகை வாசலாலே உட்புதுக்கார்.

உ. யசுகவெதத்திலே சிறவுட்பு. விராபுருடலுயாதென்று சொல்லப்படுகின்றது. எப்படியென்பது, அவன் தனக்கொரு தவணவெண்டுமேன்றோணியிப்புடனே சைசாராமனை ஸ்ரீபதி புருடனாளுன. தன்னை இருகூறுகப் பத்தினான். அதினால் ஸ்ரீபதியும் புருடனும் உண்டானார்கள்; இவர்களாலே மரணுஷ்சாதி தோன்றினது. அவர் ஈனலத்தார் பங்கமாக அவன் ஒருநாதி அவளை அணைக்கான். அதினால் மரணின் பிறந்தன. அவன் பேண்குதி ரையாக அவன் ஆன் குதிரையானான், அதினுறு குதிரைகள் பிறந்தன. அவன் உடம்படைக்க கழுவையாக அவன் ஆன் கழுவையானான். அதினுறு கழுவையின் உண்புடனே, அவன் வெள்ளட்டுமேறியாக அவன் கொள்ளுட்கே கடவானான்; மீளவும் அவன் செம்புறு ஆடக அவன் செம்புறு கடவானான். இந்தப் பிரகாரமே சகல யோனிபேதங்களும் ஏறும்பு சிறியிழுக உண்புடனே.

ஈ. இந்த யசுகவெதத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற வேடுருவிகள் சலமாந்திரமே அங்கிருந்தது. உலகம் ஆதியிற் சலமாபிருந்தது. அதில் சிறவுட்பு பதி வாயுபுகி அசைந்துகொண்டிருந்தார். அவர் இந்தப் பூமியைக்கண்டு வராகருபைக்கொண்டு அதை தாங்கினார். பின்பு விசக்கவாரணம் பூமியை உருவாக்கினார். அந்தப் பூமி பிரதாபத்தையும் (பிரதக்) பிரகாசத்தையும் (பிரதல) அடைந்தபடியால், அதற்குப் பிரதலியென்று பெயராயிற்று. சிறவுட்பு பூமியை உற்றுக் தியானம்ப்பண்ணித் தேவதிகளையும் ஆதிதீயர்களையும் சிறவுட்பு சீர்தார். தேவர்கள் சிறவுட்புபதியெனக்கி நாங்கன் சிறவுட்புபதியென்புடையென்றார். தீவரபலத்தினாலே ஈன் உலகவளச் சிறவுட்புத்த பிரகாரமையென்று உத்தரம் அவர்களுக்குச் சொல்லி அவர்கள் தவத்திலே முழுவதும் தபாக்கிரையை அவர்களுக்குப் பூரார். அவர்களும் ஒருவருடத்திலே ஒருபசுவை உண்டாக்கினார்கள்.

ச. நாங்கன் வேதமகி அந்நவையேதத்தைக் கச்சேந்த மாண்டேக உபரிடத்தத்திலே சொல்லப்பட்டிருப்பது போட்புபூச்சி தனது நாவ வெளிப்பெட்டு உள் கொ வாங்குவதுபோலவும், பல்புள் தாபாங்கனும் பூமியிற்றேன்றி ஒடுங்குவதுபோலவும், மாண்டி தேகத்திலிருந்து சேகமும், ரோமமும் தோன்றுவதுபோலவும், அச்சுதனிலிருந்து சுகந்தோன்றுகின்றது. (இன்னும்வரும்.)

* இது ஆதாமுடைய லிலாவெழும்பினால் உண்டாகப்பட்டவளாகிய ஏவானக்குறித்து ஆதியாக மம் உ. உக-உலே. இலே சொல்லப்பட்ட சங்கதி என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. கண்ணபாரம்பரமையாகப் பெறப்பட்டபடியால் இவ்வெழு வேறுபாட்டை அடைந்தது. இதற்குப்பின்னே வருகிற சங்கதிகள் யிகக் கீழ்மையானவைகளாயிருந்தும் அவை இவ்வுகதிகள் போற்றுகின்ற நூல்களின் தன்மைபெய்க்காட்டுகின்றபடியால் அவற்றையுங்கட எழுதுகின்றோம்.

Death.—எங்கள் அச்சக்கடத்தில் அச்சக்கோர்க்கிற வேவாயாயிருந்த யேயில் ரீட் (James Reed) என்பவரும் அவருடைய மாந்தரவும், இந்த மாந்தர், யார், தீசதியும், அசுடைய பெண்சாதி, யுகர், திகதிகதி பேதிவியாதிதியிலே காலஞ்சென்றுவிட்டார்கள்.

படம்.
இராகம் காம்போதி அல்லது ஆனந்தபாபை.
மஸ்துக்குடித்து நிதம் பிந்துப்பிடித்திர் போம்போம் மக்கப்படிக்கோன.

வஸ்தில் கோடியுதேந்தந் தன்கில்தொடிஜநிந்தம் மதியைக்கறந்துதொ கதியிலிருந்துத்த மாசுதியித்து நிக் தும்மிநிந்துசதம்.

சுசனாங்கன்.
அஸ்ஸாதவன் வாயிலே போல்லாத கண்ணவாரொன்ருஞ்சொன்னதைமுயிரி-கொல்லும்-அவின் விரும்புயுடைய கோகவீனதிரும்புப் பாண்டான அதியேம் என்முயிரி-கஞ்சா-ஜனமட்டுமுபித்தி தான மெட்டாய்வசித்து-அனனத்தால் குசமசக்-கெனத்தா ம்பசபசத்-தவத்திலிறைத்தனர்-தவத்தை மறைத்தனர்.
மஸ்.
பல்லோர்த்தமப்பித்து வல்லாண்மை பேசின போர் நாபிக்கோலமாவாறும்-அவர்க்கை பத்தி ராதிக்கள் செங்கைதவலைத்து தானாஈரிபோலிடமெய்யுறும்-உள்ள-நகையென் மகிசியும் தோகையென் அங்குலியம்-நாயும்-பலநிற-மாய்ப்பு செவயுற-நரித்துப்படுக்கவும்-விபித்துப்படுக்கவும், மஸ்.
கொல்லாமற்கொல்லவொரு கூர்வாளேதேகிக்குடிக்கேடென்னை மறந்திர்-பாவக்-கோடிக்குக் கொளுகொம்பாநீர்ப்படிக்குமுழவம்பாநீர்-கோட்டாலவக்காபிரந்திர்-கோக்க-குக்கையொன்றிர் பேய்க்குப்படுக்கையொன்றிர் மாய்க்குக்க-கொகையெய்யிடமினி-விரும்பலிநெளி குமரிமரிமடி-யமர்தமவர்கடி, மஸ்

உதயதாரகை.

சு. அரிசுரு (சு). மார்கழி மீ, 22 உ.

Cholera and Small Pox.—கொழும்புப்பட்டணத்திற் பேதிவியாதி அநிகமாய் உண்டானபோழுது அவ்விலக்குக் சனங்களைப்பிடித்து போரிடுவல்லியென்று இடத்துக்கு அனுப்பிவைத்ததினால் அதின்பிறகு அவ்விலத்தில் யாதொருவருக்கும் புதிதாய் அந்நவியாதி உண்புடலில்லை. கொழும்புக்கீராயில் இவ்வியாதி அதிகக் கடினமாயுண்டானதினாலே அநேகர் இறந்துபோனாலும் அதைத் தடுப்பதற்கு யாதொரு பிரயோகத்தினாலும் பண்ணவில்லை. அஸ்ஸாமாஷும் கொழும்பிலே கொஞ்சக்குறைய எல்லாப் பகுதியிலும் வைகுரியியாதி அதிக முழுமுறாயிடுகின்றது. இத்தமாதம் ஐந்தாந்நிகதியிலென்று பதினமூன்று பேருக்கும் மற்றாறாம் பதினொருபுக்கும் புதிதாய் உண்புடலில்லை. அப்படி உண்புடலில்லாதவர்களேகேர் இறந்துபோனார்கள். இந்தவியாதி அதிக குதரம் பரம்பாபடிக்கு வில்லங்கமாய்ப் பிடித்துப் பால்கட்டுகின்றது, விபாதிவந்தார்களைக் கொள்ளுபேய்ப் தராமனே இடத்திலேவைத்துப் பாராபிக்கிறதமே இந்த வியாதி பரம்பாறம் தடைப்பண்ணுகிறதற்கேறே உபயோகமெய்யும் பின்னொன்றுல்ல. இறந்துமுன் உவருகட்காலமாக இவ்வெழு சனங்கள் இலங்கையிலே இறங்குவதெனதய்க் காணவில்லை. அநேக இடங்களிலுள்ள சனங்கள் பத்திரொருபுக்குத்தமேலே இறந்துபோய்விட்டார்கள். கற்புட்டியில் இந்த வியாதி அதிகமும்முறாய்ப் பரம்பாறப்போழுது, குவாலாபுல்லுலாமல்வேறொருமும் அவ்விடத்தில் கிடைக்கக்கூடியதாயிருக்கவில்லை.

School Notice.—யாழ்ப்பாணத்தில் இரத்தப்பித்திரக்கின்ற உவணல்லியின் யிசியோன், சேசுத்தியோன், அகோரிக்கன் யிசியோன் குறமர்கள் கூடப் பள்ளிக்கூடங்களைப்பற்றி ஆலோசித்து ஒரேமனக்கருத்துள்ளவர்களாய் முடித்த தீர்மானம் என்னவெனில், இதனேக்கேற்றும் தகராசும் இறுதியை முற்றித்து நுகவணையாக, குறிக்கிக்குக் குறிக்கிப் படிப்பிக்கப்படுமே இக்கிள்குபள்ளிக்கூடங்களிற் படிக்கிற பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரும் வருடமொன்றாக்கு முற்று சிலின் அல்லது இரண்டிறைசார்ந்திருந்துப் படிக்க வேண்டுமென்றும் அப்படியே ஒவ்வொரு பிள்ளையும் படிக்கப் பெறத்தக்கவனையும் எழுதக் கடதாசியும் படிக்கவென்றையும் தன்செவ்வர்க் கவலைக்கு வாங்கவேண்டுமென்றும், அப்படியே யிசியோன் சாத்திரம் பள்ளிக்கூடங்களிலும் அல்லது அதற்குச் சற்றே தரையான பள்ளிக்கூடங்களிலும் படிக்கிற பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரும் இப்போது கொடுத்துப்படிக்கிற சமீபத்தைப்பார்க்கியும் அதிக்குகொடுக்கவேண்டுமென்றும் அதுவ்வளவுவென்று அதற்குப் பள்ளிக்கூடங்களைப்பாராபிக்கிற குறமர்களானே-அறிவிப்பார்களை என்றும் தான்.

மேலும் பண்ணின வேடுரு தீர்மானமென்னவெனில், தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்களிற் படிப்பிக்கப்படுபிள்ளைகள் அல்லது அவர்கள் பிதாமாநா போ

த்தகம்வாங்குகிறதற்குச் சம்பளமாக அல்லது அமர்வன் மனப்பிரியமாக ஏதங் கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானத்திற்குகிறார்கள்.

Russia and Turkey.—உறுசியருக்கும் துருக்குக்கும் யுத்தமுண்டாகுமென்று தென்காலமாகக் காத்திருந்து அந்த யுத்தம் தோடங்கி இருபத்தியிலும் கவந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நடந்து யுத்தங்களில் உறுசியர் பகுதியில் அனேகம்பாள் வீரமேசமடைந்து தோற்றுவிட்டார்கள். இந்த யுத்தத்தைப்பற்றிப் பதினெழுபதிற்குகளைக் கண்ட விபரமாவது. ஐந்துமணித்தியாலமாக உறுசியர் துருக்கருடையகோட்டையிலே விழுந்து நெருக்கியடித்துப்போது, உறுசியர் தங்கருடைய சேனாபதியையும், வேறு முப்பதாம் லிதாரையும் பிரதங்கியும் இரண்டு தோணிகளையும் இழந்துபோனார்கள். உறுசியருடைய வள்ளுக்களிலிருந்து சட்டப்பிராங்கியின் குண்டு வெடித்துப் பறந்து மருத்துச்சாலையில் விழுந்து பற்றியெரிந்தது இது துருக்கர் தாங்கள் பதிவிருந்து அகலிகளிலிருந்து தோடிப்பாய் மவமுதலிய உயர்ந்த மேடுகளில் ஏறக்கொண்டார்கள். பட்டினத்திலும் நெடுப்புப் பிடித்ததினால் துடிசனங்களைல்லாறும் கலக்கடிக்கொண்டு இங்குமங்கும் ஓடிப் போய்விட்டார்கள்.

Drought and the Cholera.—வடநாடுபற்றிலே இப்பொழுது இரண்டொருமாதக்காலமாக மழையு சற்றையிலாததினால் யரீக கொள்கை மயம் வாடி காரிகடாகவும் அதினாலே வேளாண்மை விளைக்கவும் அதிகதரம் தாக்கிப்பிடித்துமேதாயிற்று. செம்பாடு முதலிய சிவந்தயூமிகளில் விதைத்த சாயி வரகு முதலிய தானியங்களைல்லாறும் முற்றும் அழிந்துப்பாயிற்று. இந்த இடையூறு சனங்களுக்கு விவதமாய் நேரிட்டிருக்க, அத்தனையே தேதிவியாதி முண்டாகி அகனெக் இடங்களில் சன அழியுமேய் வதினால் சனங்களைல்லாறும் பயத்து தித்கொண்டு இருப்படியுடையத்திரைவகாலத்தில் ஆறுதலை அருங்க்கூடிய உண்மையான கடவள்ளித்துற் செல்லாமல் தங்கநுக்கியாரொரு நண்மை தீமையைச் செய்கிறதற்கு சத்தியமில்லாத விண்விக்கிரகக் கரிபுடத்திற்குப் போவதைக் காண்பதாய்விட்டார்கள்.

Trincmalie.—பேதிவியாதி அதிகதரம் கடினமாய் திருக்கொணாமலையில நடப்பதிருவொரு நாள் இறந்ததொரு போனவுக்கு இறந்தபோனான்கள். இவ்வியாதி மையப்பற்றித் திருக்கொணாமலையிலிருந்து ஒருவருடையிற் காசிக்குறையெனவெனில், இவ்விடத்திலுண்டான விபாதிமயின் கூறுபாடு அதிகதரம் கொடிதானத்துல்; அது யாதொரு வருத்தமில்லாமல் முதன்முதல் அச்சுதனத்தினால்பட்டது. இந்த அச்சுதனகாரிபத்தைப்பற்றி இவ்வூர்ப்பிறந்தார்கள் மெத்தைக் கவனித்திரவில்லை. உலர்ந்த யாருதல் கொண்டுயேறலுருதவில்லை. சாராயமும் அவினும் மிகுதாரை நேர்ந்ததாயுண்டாக்ள மருந்து சற்றே விவாதிக்கு நலமாய்க் காணப்பட்டது.

China.—சாங்கு என்ற பட்டணம் இன்னெரு கலக்காராதான் தங்கவசமாய்ப் பிடித்துவைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனும், ஆறாய் என்ற பட்டணத்தைத் தாத்தாரிரோசாவின் பக்கத்தைச்சேர்ந்த படைசேனைகள் மறுபடியும் கலக்காராட்டையுடைய புகத்தெனையிலும், கலக்காராவில் எழுதா சனத்தோடங்கி ஆயிரஞ்சனமானவுக்கு மெத்தக் கொடியொருயுகக் கொல்லப்பட்டார்கள்.

Famine.—மழைத்துறாக்கியினிமித்தம் சென்னாபட்டணத்துக்கு வடக்கேயிருக்கிற யாக்காண்களின் பஞ்சமுண்டப்படுகின்றதற்கு ஏதாவது முகாங்குருகையே கலக்காராவெல்லாறும் ஏக்கி இனி மழையெய்யுமாராடுதென்ற நிலைத்துச் சில ஆட்களில் மாரகானே அவித்துத் தங்கள் கமங்களில் மேயலிடவேட்டார்கள்.

சரமகல்.—சீர்மேலுகின்ற பிரமாதீசுவற்சாந்தி உடையுத்தியோகார் தினசாரி ஈன் பூர்வ பட்சவட்டியினிற் சேசிக்கலக்கலத்திற்கு—பாம்பேயுயாழ்ப்பாணகர்வாசகையேகும் பரமடிமருதநேசன் பண்பயமுற்கொளினி முத்தியுக்கெய்யுத்து பாரியாமெலித்து—போர்மேலுருகையார் மன்னுயிசியோன்கொண்டு பிராந்தபாடகாலையில் பிழையிராதிக்கிலேகொடு தமிகுற்றும் பிதாசகதன் சுந்தாவலி—சர்மேலு திரியேகபாலுண்மைமயுக்கர் கங்கையியில்விய்வாழ்வை ஒரூலி யேகொவல்லுலகத்தினிற் றின்மீளாமலே இன்புடனே மேலிடுகோன.

an intercalary month once in two, and sometimes in three years as the case required, which they called *Ve Adar* or second *Adar*. Julius Cesar, who had brought the Calendar to nearly a correct state, arranged that the eleven days should be unequally distributed among the twelve months and the year was thus made to consist of 365 days. In order to prevent the irregularities which would result by excluding the 5 hours, 49 minutes and 48 seconds of the earth's revolution from the reckoning, he further caused a day to be added to every year once in every four years, which year is called the bissextile, or more commonly "leap year." But this addition was a little too much because the fraction 5 hours, 48 minutes and 48 seconds in four years would amount to only 23 hours, 15 minutes and 12 seconds, or nearly 45 minutes less than one whole day. Insignificant as this appears to be (being only an addition of 11 minutes to each year,) it had become so great by accumulation, that in the year 1582, when Pope Gregory XIII. reformed the Calendar, it amounted to ten or eleven days. To obviate this discrepancy it was necessary to leave out as many days from the year. On the 2nd of September, 1582, when the "new style" as this corrected reckoning was designated, came to be introduced into Great Britain by act of Parliament, the nation was, by law, directed to reckon the day following as the fourteenth instead of the 3d September. And to prevent the recurrence of similar irregularities, three out of every four centenary years should not be leap years, because the eleven minutes which are unavoidably added to each year would in that time amount with a small fractional difference to exactly three days.

The remarks of Mr. Jenkinson on this same subject are so apposite, and, in my humble opinion, so likely to suit some at least in Jaffna that I cannot resist the temptation to transcribe them here.

"Disbelievers in Revelation," says he, "have sometimes exulted in a contradiction or two, which they have found or supposed they had found in the Bible. Yet assuredly none of them is so evidently a contradiction as the following:

"A hundred years ago the 17th September was the first Sunday in the month. More than 500 children were born in Great Britain on September 1st, 1752, most of whom were living on the 17th of that month, and yet not one of them was then a week old. Nearly all the people went to bed on the 2nd of September, 1752, and did not wake till the 3rd. The children, kind of England, nor any of its subjects tasted a morsel of food between the 2nd of September and the 14th. On the 2nd of September a physician was summoned to a patient who was dangerously ill, yet though he rode at his utmost speed and the distance was less than a mile, it was the fourteenth day before he arrived.

"The explanatory key to all these enigmas is found in the fact that the day next following September 2nd, 1752, was the 14th. Thus let us rest assured that whatever paradoxes or difficulties sever we find either in the word or works of God, they would all be clearly and easily explained if we could obtain possession of the fact which would furnish the key of their solution." Yours very truly, S. Chittenden Seminary, Oct. 27, 1852.

THE SIEGE OF BELGRADE.

The following curious specimen of alliteration evinces more ingenuity than any thing else of the kind with which we are acquainted, indeed we doubt whether smaller piece of the same length could be written on any other subject.

An Austrian Army, Awfully Array'd,
Boldly, By Battery, Besiege'd Belgrade;
Cossack Commanders Cannonading Come,
Dealing Destruction's Devastating Doom;
Every Endeavor Engineers Essay,
For Fame, For Fortune Fighting—Furious Fray!
Generals' Gaiest Generals Grapple—Gracious God!
How Honors Help Heroic Hardhood!
Tutoriate, Induce, Inquire, Inquire!
Kinmen Kill Kindred, Kindred Kinmen Kill!
Labor Low Levels Longest, Loftiest Lanes;
Men March 'Mid Mounds, 'Mid Moles, 'Mid Murd'rous
Mines;
Now Noisy, Noxious Numbers Notice Naught
Of Outward Obstacles Opposing Ought;
Poor Patriots! Partly Purchas'd, of Partly Press'd,
Quite Quaking, Quickly 'Quarter, Quarter, Quest.
Reason Returns, Religious Right Redounds,
Sawdow Shows Such Squanders Squanders!
Truce To Thee Turkey! Triumph To Thy Train!
Unjust, Unwise, Unmerciful Ukraine!
Yanish Yain Victory—Vanish Vietry Vain!
Why Wish We Warfare? Wherefore Welcome Were
Xerxes, Ximenas, Xanthus, Xaviers?
Yield, Yield, Ye Youthful! Ye Yeomen Yield Your Yell!
Zeno's Zepater's Zoroaster's Zeal;
Attracting All, Arms Against Acts Appeal.

SANDWICH ISLANDS.—At the last meeting of the American Board in Cincinnati, Ohio, Oct. 4-7, Rev. R. Anderson, D. D., secretary of the Board, read a special report on the Sandwich Islands Mission, announcing that the churches of this mission are henceforth to take care of themselves independently of the American Board. As they may occasionally require assistance, in the manner of feeble churches in America, a plan is proposed which allows such occasional aid to be extended to them by the Board, upon special application from them, or from any one of their number.

CHINA.—Late dates from China inform us that Shanghai still continues in the hands of the rebels, while Amoy has been retaken by the imperialists. The response of Amoy was attended by great cruelties, not less than from 700 to 1000 of the rebels having been killed. Concerning Peking, the capital of the mighty empire, the *North China Herald* says: "Our latest intelligence from the north advises that the army of *Thee-ping-wang* was moving rapidly towards the capital. The grand crisis appears to be approaching—a crisis which may involve the destinies of the largest empire in the world. We wait with intense interest to hear the result."

TO CORRESPONDENTS.—The lengthened communication from "A. A." in relation to Mr. Arumgang's seminary in Vanuapoune, will probably be noticed in our next. Also a "Bible Reader." Several communications are too late for this number.

For the Morning Star.

THE STAR OF BETHLEHEM.
BY H. K. WHITE.
When marshall'd on the nightly plain,
The glittering host bestud the sky;
One star alone, of all the train,
Cau fix the sinner's wandering eye.
Hark! hark! to God the chorus breaks,
From every host, from every gem;
But one alone the Savior speaks,
It is the Star of Bethlehem.
Once on the raging seas I rode,
The storm was loud—the night was dark,
The ocean yawn'd—and rudely blow'd
The wind that toss'd my foundering bark.
Deep horror then my vitals froze,
Death-struck, I ceased the tide to stem;
When suddenly a star arose,
It was the Star of Bethlehem.
It was my guide, my light, my all,
It bade my dark forebodings cease;
And through the storm and dangers' thrall,
It led me to the port of peace.
Now safely moor'd—'my perils o'er,
I'll sing, first in night's diadem,
For ever and for ever more
The Star!—The Star of Bethlehem.

SELECTED BY E. L. K.

ABOMINABLE WICKEDNESS OF ROMISH PRIESTS.

I went one day to the Sistine Chapel to vespers when the Pope and nearly twenty cardinals were present. He who has once seen there the entrance of the cardinals, each with his servant twisting his robe—their kneeling before the altar, and their servants adjusting their robes while kneeling—their bowing to the altar and to one another—their taking their seats with their servants at their feet, and assuming a most devotional look—their leaving their seats to salute the Pope, with their scarlet robes trailing behind them, can never forget the sight! O, sir, how every idea of the infallibility of these persons passes away, like the hoar frost before the sun, on witnessing the silly ceremonies they practise in the Sistine! If you should see twenty children going through these ceremonies, you would conjecture that they were keeping holiday on the 1st of April. I sought to read the cardinals, and I think I did read some of them. "Who," said I, "is that youngish man, with that dark, penetrating, cold-looking eye?" "That," said my guide, "is the Cardinal Secretary of State." I need not name him here. He heads the horrible clique, in whose hands the present Pope is but a puppet, and will be probably his successor. Now and then these men in scarlet turned up their eyes, and moved their lips quite fast, and put up their hands after the manner of little Samuel in the picture; but all was obviously to be seen of men. "What," said I to a friend, who knows them well, "what is the moral character of these cardinals?" His reply astounded me. "It is to me amazing," said he, "that some of these men can keep up even the form of devotion in the presence of one another, when each knows that the other keeps three, four, or five mistresses. Some of them are the greatest debauchees, in Rome; they go, sir, from the bed to the altar, and from the altar to the bed. I know what I say. I have mixed and mingled with these persons. I have heard wicked and loose young men talk in my day; but the most loose and lewd conversation I ever heard in my life was from these men." "And is this the general character of the priesthood here?" said I. "I am persuaded it is," said he, "except the Pope, who is a pure minded man, and who would do better, and make others do better, if he could." He then went on to state that the priests are the corrupters of the people, and mainly through the confessional and women. "Noble Romans," said he, "have told me, with tears, that because of the lewdness of these priests, and their way of ferreting out every thing at the confessional, they have lost confidence in the virtue of their wives, their mothers, their sisters, and their daughters. Domestic love and confidence, as a rule, are unknown in Rome."

So emphatic and terrific was the testimony of this person, that I went away, feeling that something had chafed his temper, and that he condemned all for the known vices of a few; and it was not until I heard his testimony corroborated from all the sources at which I sought information that I could admit it to be true. Like sin and death, confession and seduction follow each other in Rome. The crimes are there rare that brought from heaven a rain of fire on Sodom.

Kirkcaldy to Justice Taney, 1852.

A CURIOUS CASE.—About eighteen years ago, a young man in Connecticut, who was a remarkably good student, was suddenly deprived of his memory and reason. The physician who was consulted said that the brain was too much expanded for the cranium, but that at the age of thirty-six or thirty-seven there would be a contraction which would enable it to act healthily. That time recently expired when the man began to inquire for his books as if he had just laid them down, and resumed his studies where he left them. There was no trace in his mind of the long blank in his life, and he did not know that he was almost forty years of age.

God's mercies are as boundless as his being.

OVERLAND INTELLIGENCE.

Our foreign news is of much interest, and dates down to November 12th. The war between Russia and Turkey has commenced. In the actions which have occurred, the Russians have generally been defeated, and in one or two instances with great loss of life. We give a few particulars from the *Malta Mail* as we find them in the *Pigeon Extra* of the *Observer*.

The reports of the attack on the Fortress of Hazerchis, are confirmed. The action lasted five hours and the Russians lost their commander, thirty men, and two gun boats. The Turks were driven from their intrenchments and retired in the heights. This resulted from the explosion of a powder magazine, by the bursting of a shell from the Russian boats; the town also took fire, and the inhabitants fled in the greatest consternation. This event however is trifling compared to those which have since succeeded. The action at Batoum has also been confirmed. Although it was a mere skirmish, yet a Russian General and six soldiers have reached Constantinople as prisoners.

Imael Pacha has crossed the Danube with 25,000 men. He crossed near Cadafi, and a sharp conflict ensued in which the Russians were worsted, and fell back on their main body having lost six guns and a great many in killed and wounded. The Pasha is engaged in fortifying, and waits reinforcements to push on.

Another engagement took place at Batoum. A Turkish regiment of imperial guards made the attack on the Russians, and defeated them at the point of the bayonet. The Russians left 1,000 men on the field of battle, 2,000 muskets and 10 guns.

The *Observer's* London correspondent furnishes the following items of general news:

The Queen is visited by the King of the Belgians and his family for the purpose, as is reported, of getting the Emperor Nicholas out of his scrape with a good grace.

FRANCE.—Every thing is ready for sending a land expedition to Turkey. The garrison in Rome is about to be augmented. The French Government is not hated so much as it was because Louis Napoleon opposes Nicholas.

ITALY.—The King of Naples has offended Louis Napoleon by compelling one of his officers to undergo unreasonable quarantine. The ambassador of the latter is withdrawn.

SPAIN.—Marshall Narvaez and Queen Christina have started from Paris for Madrid. The American Minister has presented his credentials. The union of Spain and Portugal is again talked of. A burial ground has been granted to Protestants near the capital.

AMERICA.—A complete panic has occurred at New York from over speculation. Several failures are the result. A treaty is said to have been made between England and Spain, whereby the former may search Cuba for slaves, or enforce the adoption of the apprenticeship system. The Americans are highly indignant about it.

RUSSIA AND TURKEY.—Hostilities are going on vigorously. A change in the Turkish Cabinet has taken place. It is now more warlike than before. Several Russian officers in the principalities have shown disaffection and been instantly shot. Of the troops of occupation one ninth part is down with typhus fever. The Emperor has ordered prayers to be said for the success of his arms. The enthusiasm for war in the Russian provinces is not great.

GRAFTED MANGO PLANTS.

GRAFTED MANGO PLANTS can be supplied from the KUTCHERRY GARDEN, to any persons requiring them, under the following arrangements. Such persons to apply either to the Peon Sinnakooty, living in the garden, or to the Kutcherry Peon Kasie Nallathambi in attendance at the Kutcherry Office, or the Agent, mentioning how many plants and of what trees, according to their Nos. they require, and to pay one shilling, for which a receipt will be given signed by the Government Agent for each plant applied for. The application will then be registered, and after three months the plants will be delivered upon production of the receipt given, and the payment of the difference between the one shilling and the price put on each plant according to the scale of prices hitherto adopted.

N. B. There will be not any more plants grafted than the number that may be thus applied for.
Jaffna, Dec. 8, 1853. 2p23

NEW BOOKS FOR SALE.

WEBSTER'S DICTIONARY school edition, at 2 shillings.
WEBSTER'S UNABRIDGED DICTIONARY at £1 6s. 6d. and £1 10s.
PICTORIAL PRIMER, a beautiful and excellent book for children, at 9 pence.
An ILLUSTRATED ANATOMY and PHYSIOLOGY in Tamil, at the very low price of 1 shilling.
CUTTER'S ANATOMY and PHYSIOLOGY in English, at 4 shillings.
WELLS' ENGLISH GRAMMAR, at 10 pence.
Also for sale the usual supply of other Tamil and English books. Apply to the subscriber, at the AMERICAN MISSION DEPOSITORY.
Dec. 8, 1853. 2p T. S. BURNELL.

SCHOOL TESTAMENTS.

A NEW supply of School Testaments in English, a large print, just received and for sale at the Depository of the J. A. B. Society. Price 6 pence.
T. S. BURNELL, Depository.
Dec. 22, 1853. 2p23